

درس‌هایی از مکتب روزنامه‌نگاری

خبر - تفسیر

۱- تفسیر شخصی: یک فرد حقیقی درباره علت وقوع خبر و یا جنبه‌های فرعی و یا پنهانی آن به تفسیر می‌نشیند.

۲- تفسیر گروهی: در یک نشست همگانی، تعدادی از افراد حقیقی به شرح و تفسیر یک خبر می‌پردازند و در پایان نظر مشترک خودشان را به صورت یک اطلاعیه منتشر

می‌نمایند.

در بیان تفسیر اخبار، رسانه‌های نوشتاری و به ویژه روزنامه‌ها از ارزش و اهمیت بالاتری برخوردارند. رادیو و تلویزیون اگرچه پس از بیان کلی اخبار و اعلام اولیه خبر به تحلیل و تفسیر آن می‌پردازند، اما در عمل نمی‌توانند رضایت تمام بینندگان خود را فراهم سازند. رادیو و تلویزیون به علت محدودیت زمانی و تراکم برنامه‌های جاری

وظیفه‌ی خبرنگار تهیه‌ی خبر است و قضاوت درباره آن بر عهده مفسر می‌باشد.

نمی‌توانند مانند روزنامه‌ها به تحلیل و تفسیر خبرها پردازند. به همین سبب علاقه‌مندان حرفه‌ای کسب خبر، خواندن تفسیرهای رسانه‌های نوشتاری را به دیدن تفسیرهای رسانه‌های تصویری ترجیح می‌دهند.

واقعی دارد بیان کند، نه چیزی بیشتر و نه چیزی کمتر. مثال خبری: امروز در یک روی داد بی‌سابقه‌ی ورزشی، سه نفر از قهرمانان دو و میدانی جهان به طور هم زمان از خط پایان مسابقه گذشتند. مثال دیگر:

تعاشچیان خشمگین مسابقه‌ی فوتبال تیم‌های آرشاک و صوفیه پس از فرو ریختن قسمتی از سکوی استادیوم و کشته و زخمی شدن تعداد زیادی از حاضران در استادیوم، صدها اتوبوس و اتومبیل سواری را به آتش کشیدند.

دو خبر یاد شده فقط به بیان شرح عینی خبر پرداخته و هیچ توضیح و تفسیر اضافی برای آن نداده‌اند. چنان‌چه در ادامه‌ی خبر درباره علت موضوع و یا علت حادثه چیزی نوشته شود و یا شرحی اضافی از آن‌چه که دیده شده است در ادامه‌ی خبر باید، خبر به شکل تفسیری در آمده است.

تفسیر خبر دو گونه است:

ادامه از شماره گذشته پیش‌تو اشاره کردیم که خبر، اعلان گزارشی از روی دادها و حوادث زندگی است که در شکل و محتوای مختلف نمایان می‌شود. خبر همیشه حالت اطلاعیه دارد. خبرنگار، گزارش‌گر و یا تولید کننده خبر به جز بیان اصل و محتوای خبر مجاز نیست چیزی به آن بیفزاید. چنان‌چه برنامه‌های اخبار رادیو، تلویزیون و با به تیتر و سرتیتر روزنامه‌ها با دقت توجه شود، گوینده و یا خبرنگار ابتدا به بیان ساده و غیر تحلیلی خبر می‌پردازد. در بیان

تفسیر جانب دارانه خیانتی آشکار به مخاطبینی است که از هدف خبرنگار اطلاع ندارند.

یک خبر ساده هیچ نیازی به شرح و تفسیر آن نیست. وقتی خبر از حالت بیانی خارج شده و درباره‌اش توضیح داده شود، آن توضیح را «تفسیر» می‌نامند.

به کلامی دیگر، خبر عین واقعه و آن‌چه را که اتفاق افتاده است بیان می‌کند. خبرنگار در بیان یک خبر متعهد است آن‌چه را که دیده و یا شنیده است و رنگ حقیقی و

هیچ روزنامه‌نگاری مجاز نیست عقاید شخصی خود را به عنوان تفسیر خبر به جامعه دیکته کند.

شرح خبر یعنی شرح
کامل تر از خبری که
پیش تر قیطر آن اعلام
شده است.

دیگر نیز وجود دارد که اگر شرح و تفسیر
نداشته باشند نا مفهوم و گنگ باقی میمانند.

شرح و تحلیل خبر، تفسیر خبر

بسیاری از افراد متخصص و غیر متخصص و
حتی بسیاری از روزنامه‌نگاران بین شرح و
تحلیل خبر از یک سو، و تفسیر آن از
سوی دیگر تفاوتی قائل نیستند.

شرح و تحلیل: بیان تشریحی و عینی
و واقعی یک خبر بدون هیچ گونه
دخل و نصرف شخصی، شرح و
تحلیل خبر نامیده می‌شود. شرح و
تحلیل نباید با تفسیر اشتباه شود.
شرح خبر، شرح کامل تر از خبری
است که سرتیتر آن پیش تر اعلام شده
است.

تفسیر: بیان شخصی بی‌طرفانه و
ارزیابی ذهنی عادلانه از یک روی داد
یا خبر، با یکدیگر متفاوت بوده و هر
خبری، تفسیری جداگانه دارد. ممکن
است یک خبر تشریحی را چندین مفسر
تفسیر کند و هر یک از تفسیرها حاصل
برداشت‌های شخصی، ذهنی و فکری یک
تفسیر ویژه باشند. بسیار اتفاق افتاده است که

۱- گروهی از دانشجویان دانشکده فنی
اعتصاب کردند. «خبر»

۱- دانشجویان دانشکده فنی به علت
هجوم افراد ناشناس به دانشگاه و ضرب
و شتم آنان دست به اعتصاب زدند. قرار
است مقامات مسؤول دانشگاه و دولت در
این مورد اطلاعیه مشترکی صادر
نمایند. «تفسیر»

۲- تماشاجیان مسابقه‌ی فوتبال در
استادیوم شهر رزماری تعداد زیادی از
صندلی‌ها را به آتش کشیدند. «خبر»

۲- در پی ایجاد اختلاف بین داور و
بازی‌کنان تیم مارگریت، طرف داران
تیم مقابل، استادیوم را به آشوب کشیده،
بسیاری از جای گاهها را آتش زدند و
تعدادی از طرفداران دو طرف کشته و
زخمی شدند. به نظر می‌رسد اختلافات
سیاسی پشت پرده، عامل اصلی این آشوب‌ها
بوده است. «تفسیر»

بی‌طرفی خبرنگار،
حقیقی بودن خبر،
واقعی بودن خبر و
اصالت خبر چهار رکن
اصلی خبر هستند.

در علم روزنامه‌نگاری نوین، تفسیر خبر از
اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد و به همین
دلیل مفسران مطبوعات بیش تر از سایر
کارکنان مورد توجه عموم قرار می‌گیرند.
برخی از خبرها احتیاج به شرح و تفسیر
ندارند. نگاه کنید:

۱- باران‌های سیل‌آسا زمین‌های خشک را
سیراب کرد.

۲- برف سنگین سراسر استان آذربایجان را
پوشاند.

بنابراین بسیاری از خبرها هستند که یک بیان
ساده از یک روی داد ساده هستند و احتیاجی
به شرح و تفسیر ندارند. و بسیاری از خبرهای

۳- زمین لرزه قسمت بزرگی از قله‌ی سبلان
را متلاشی کرد.
و برخی دیگر نیازمند تفسیر هستند. نگاه
کنید:

نماید، از تعهد روزنامه‌نگاری خود خارج شده و نظریه پردازی شخصی و جانب دارانه را جای گزین تفسیرهای علمی و تخصصی کرده است.

هیچ روزنامه‌نگاری مجاز نیست عقاید شخصی خود را به عنوان تفسیر خبر به جامعه دیکته کند. در این صورت به حقوق مردم تجاوز کرده است. به همین نسبت یک روزنامه‌نگار متعهد مجاز نیست که هر خبری را که حتی مورد علاقه و استقبال عموم قرار گرفته باشد منتشر نماید. بسیار دیده شده است که عقاید عمومی در هنگام ارزیابی و داوری اشتباه می‌کنند و تشخیص درستی و نادرستی آنان بسیار مشکل است.

تا امروز چنین بوده است که تهیه‌کنندگان

چنان‌چه روزنامه‌نگاری بخواهد بدون در نظر گرفتن نیازهای طبیعی جامعه و مردم آن

رسانه‌های گفتاری و تصویری به علت محدود بودن ساعت‌های پخش برنامه، مانند رسانه‌های نوشتاری نمی‌توانند به تفسیر اخبار پردازند.

فقط به باور و اعتقاد خود استوار بوده و تفسیری شخصی از خبرهای موجود ارایه

تفسیرهای مختلف یک خبر تشریحی که از سوی چندین مفسر به تفسیر کشیده شده‌اند، هیچ‌گونه شباهتی به یک دیگر نداشته و حتی خلاف یک دیگر نیز بوده‌اند. علت این امر بسیار روشن است، زیرا هر یک از مفسرین تابع برداشت‌های شخصی خود از یک واقعه می‌باشند.

یک روزنامه‌نگار متعهد همیشه به چهار اصل متعهد و معتقد است. اصل بی‌طرفی در گزارش یک خبر، اصل حقیقی بودن خبر، اصل واقعی بودن خبر و اصل اصالت خبر.

در بسیاری از کشورهای پیش رفته‌ی جهان که به روزنامه‌نگاری به عنوان یک علم نگاه می‌کنند، خبرنگار و مفسر دو شخصیت حقیقی، اما جداگانه هستند. وظیفه خبرنگار تهیه‌ی خبر است و قضاؤت درباره آن خبر بر عهده مفسر می‌باشد. هیچ یک از خبرنگاران مجاز نیستند درباره خبری که تهیه کرده‌اند قضاؤت نمایند و یا به تفسیر آن بنشینند.

انگلوساکسون‌ها تعبیر زیبایی در این مورد دارند و می‌گویند:

«خبر مقدس است، اما تفسیر آن آزاد می‌باشد» البتہ این جمله را به سی‌بی‌اسکات C.P.SCOTT «منچستر گاردن» نیز نسبت داده‌اند. بدون تردید خبر همیشه همراه با تفسیر است و رسانه‌های نوشتاری و حتی تصویری ناجار هستند تا خبرهای خود را تفسیر کنند.

درست است که تفسیر خبر آزاد می‌باشد و هر کس می‌تواند با توجه به اعتقاد و باور خود هر خبری را تفسیر نماید، اما نباید فراموش کرد که تفسیر شخصی، یک جانبه و ناعادلانه از خبر، نتیجه‌ای بسیار ناخوشایند و تحریک گننده در افکار عمومی و جامعه دارد.

سخت به اشتباه رفته‌ایم. به همین نسبت است کار تفسیر یا قضاوت در خبرهای تهیه شده توسط خبرنگاران مختلف در سراسر جهان، همان‌گونه که یک قاضی نمی‌تواند خود را از منافع و مصالح جامعه دور نگاه داشته و نسبت به افکار عمومی بی‌تفاوت باشد، بدون تردید یک خبرنگار هم، همین وظیفه را

عدالت و بی‌طرفی را حفظ کرده و از ابزار سلیقه‌های شخصی و جانب دارانه خودداری کنند، نتیجه‌های بهتر و مثبتی گرفته خواهد شد.

ذیباتوین کلام برای نشان دادن یک خبرنگار کار آزموده و بی‌طرف این است که، این شخص همیشه خودش را مانند

تفسیر بیان توضیحی
خبر است.

خبر در عین حال تفسیر کنندگان خبر نیز بوده‌اند. این موضوع در صورتی مفید است که خبرنگار در هیچ صورت و حالتی باورهای شخصی و اعتقادات جانب دارانه را وارد جریان‌های عینی خبر ننماید. تفسیر جانب دارانه خیانتی آشکار به مخاطبینی است که از هدف خبرنگار اطلاع ندارند. عاقب شوم این شخصی گرایی‌ها و اعمال نظرهای فردی در تفسیر خبرها بر جامعه باعث شده است تا علم نوین روزنامه‌نگاری، خبر را در اختیار خبرنگار و تهیه‌کننده خبر بگذارد و تفسیر آن را در اختیار مفسرین متخصص و آگاه قرار دهد. با این تفکیک وظیفه، بسیاری از اعمال نظرهای شخصی و ابراز سلیقه‌های خصوصی از دنیای خبر زدوده می‌شوند.

بسیاری از کارشناسان علم نوین روزنامه‌نگاری اگر چه این تفکیک وظایف را پذیرفته‌اند، اما بر این باورند که نباید خبرنگار را به شکلی مطلق و یک جانبه از تفسیر خبری که خودش تهیه می‌کند بازداشت. چنان چه به خبرنگاران آموزش داده شود که در تهیه و تفسیر خبرها جانب

عهده‌دار می‌باشد. آخرین کلام این که تمام وظایف حرفای خبرنگاران در یک واژه خلاصه می‌شود و آن «تهده» در شغل مخاطره آمیزی است که برای خود انتخاب کرده‌اند. شاید به همین دلیل باشد که جامعه‌ی جهانی کار روزنامه‌نگاری را حرفه‌ای سخت و سستکین ارزیابی کرده است. ادامه دارد.

آنهای بییند که فقط شاهد حوادث و روای دادها است. خبرنگار، دادستان و یا وکیل دعاوی نیست که با نظری جانب دارانه به موضوع نگاه کند. خبرنگار یک قاضی عادل است که بدون توجه به منافع شاکی و مشاکی رأی خود را صادر می‌کند. اگر تصور کنیم که یک قاضی عادل در هنگام دادن یک رأی نهایی فکر، منطق، خرد، احساس و عواطف بشر دوستانه ندارد،

خبر اعلان گزارشی است
از یک روی داد، بدون
شرح و تفسیر جانبی آن.